

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PRÁVNICKÁ FAKULTA

KATEDRA TRESTNÍHO PRÁVA

POSUDEK OPONENTA

Téma práce :	Postup před zahájením trestního stíhání, zahájení trestního stíhání
Autor:	Mgr. Zuzana Frýbertová
Konzultant :	Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.
Oponent :	Doc. JUDr. Jiří Herczeg, Ph.D.

Předkládaná rigorózní práce se zabývá problematikou postupu před zahájením trestního stíhání a zahájením trestního stíhání.

Po formální stránce je práce členěna do 7 kapitol. Po stručném úvodu autorka popisuje přípravné řízení, jeho pojem a účel. Těžiště práce je uvedeno v kapitole 3, kde autorka popisuje právní úpravu institutu zahájení trestního stíhání. Autorce lze vytknout, že se více nezabývala náležitostmi usnesení o zahájení trestního stíhání. Autorka by se měl vyjádřit i k tomu, zda a nakolik je státní zástupce povinen odůvodnit rozhodnutí, kterým zamítá stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání (viz. nález Ústavního soudu III.ÚS 511/02). Jde o kolizi oprávněného požadavku na řádné odůvodnění rozhodnutí na jedné straně a právem státního zástupce na vlastní procesní taktiku. Lze tedy oprávněně požadovat po státním zastupitelství jako žalobci a zástupci státu, aby zejména v přípravném řízení stíhaného seznamovalo s důkazní situací tak, jak se v tom kterém okamžiku (fázi) přípravného řízení jeví a vyjasňovalo tak předčasně své procesně taktické záměry ?

Dalším problémem je absence subjektivní stránky. Jde-li o úmyslný trestný čin, v usnesení o zahájení trestního stíhání musí být uvedena i subjektivní stránka trestného činu, tedy zavinění, popř. pohnutka i následek. Ústavní soud v této souvislosti judikoval¹, že ignoroval-li vyšetřovatel policie ve sdělení obvinění subjektivní stránku trestného činu, neboť ani netvrdil, že byla naplněna, a ani v tomto směru neuvedl žádné skutkové okolnosti, potom toto sdělení obvinění postrádá podstatnou náležitost a nelze je považovat za zákonné sdělení obvinění podle § 160 odst.1 tr.řádu.

Postupu po zahájení trestního stíhání (vyšetřování) je věnována kapitola 4. Rozhodnutím v přípravném řízení po skončení vyšetřování je popsáno v kap. 5. V závěru je platná právní úprava zhodnocena a jsou učiněny návrhy de lege ferenda.

¹ Rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 24.února 2000 sp.zn.IV.ÚS 582/99, a stejně I. ÚS 46/96

Lze konstatovat, že předložená práce je zdařilým zpracováním zvoleného tématu. Výklad je vhodně rozčleněn, autorka poctivě pracuje s poznámkovým aparátem i judikaturou. Autorka ve své práci využila přiměřené množství dostupných literárních pramenů a osvědčila svoji schopnost jejich využití pro vlastní autorský text.

Po obsahové i formální stránce autorka splnila všechny nároky kladené na rigorózní práci a předložená práce je plně způsobilá k obhajobě. Doporučuji proto kandidátce po obhajobě udělit příslušný akademický titul.

Při ústní obhajobě by se autorka měla zaměřit na otázku

- *možnosti vyřízení podání, která nejsou trestním oznámením tzv. „založením“ a z čeho se vyvozuje zákonné oprávnění státního zástupce k takovému postupu.*

V Praze dne 29.10.2009

Doc. JUDr. Jiří H e r c z e g, Ph.D.
oponent